

рѣзати рѣцѣ-те и крака-та. Освенъ това тѣй ги по съвѣтвваах да плескатъ умрала-та съ рѣба по джиги-ти-те, а очи-те носѣтъ и лице-то ѝ да трѣтѣтъ съ ароматически спиртъ и да ѝ държатъ въ постелка-та ѝ. Въ 6 часовъ по падна тѣй стиснахъ утахъ си, а въ 7 часа дошеахъ при него зета на умрала-та съ известіе, че въ 6 и половина часа та сживала. Майка-та и дѣте-то бѣше совершенно здрави, и като заминало три години послѣ това превъзшествіе тѣ бѣше още живи.

Една млада жена, на 20 години паднала при първо-то си раждене въ таково силно изнемощаване, щото сички-те дѣте бѣха на около ѝ счели ѝ за умрала, и безъ сомнѣніе щеше да стане жертва на незнаене-то имъ, ако бы да немаше тѣва при нея опытни докторы: Докторъ Баумъ и Гейнъ отъ Данцига: тамъ като заминало 5 деннощѣа, удало имъ се съ различни средства, да сживатъ минимумрала-та.

Въ Journal du Pas-de Calais (за 18иѣа 1829 година) бѣше напечатано, че жена-та, що бѣше паднала послѣ мъчно-то раждане въ силно валадисване, и коя-то бѣше призната отъ докторатъ за умрала, на третѣтъ денъ, кога-то щели да ѝ зараватъ, показала нѣкакво мърдане, а послѣ, съ различна-та помощъ совершенно сживала и въздравала.

Борте съобщилъ слѣдвющѣи замѣчателенъ слѣчай за жена-та, коя-то примрала въ катаlepsически припадокъ: пѣсната-та кръвъ отъ рѣжа-та ѝ не текла, за това ѝ и счели за умрала. За щастіе, че та сживала до зараване-то си. Въ валадисване-то си та усѣщала сичко-то, що пренсѣждаало около нея, сваче никакъ не можа-